

Spēkbarības ražošana un citas problēmas Līvānos...

D rīz lauksaimniekiem sāksies lieli pavasara darbi, tāpēc aktuāls ir jautājums, ko audzēt un kur realizēt. Zemnieku saimniecības «Ezeriņi» īpašnieks Jānis Bojārs vēlējas pastāstīt, kā ar zemniekiem šogad plāno sadarboties Līvānu bioķīmiskā rūpnīca un kādus rūpnīcas pakalpojumus zemnieki var izmantot šobrīd.

«Pārdošanai Līvānu bioķīmiskajai rūpnīcai ir vēlams audzēt šādas kultūras: lopbarībai miežus, kviešu un auzas ar vīķiem vai zirņiem. Tīrās auzas izmantot spēkbarībai daudz nevaram, jo kokšķiedra sāk pārsniegt ieteiktās normas. Auzas varētu izmantot zirgu spēkbarībai, bet tam nav patstāvīgu. Arī rudzu pielietošana spēkbarībai ir ierobežota.

Pārtikai iepērkam rudzus, kviešus un miežus. Kviešiem ļoti svarīgs lipekļa daudzums. Par nožēlu, apkārtne kviešu audzētājiem 1996. gada ražā lipekļa saturs bija zems, tādi kvieši der lopbarībai, bet pārtikai nav vēlami. Lai sasniegtu lielāku lipekļa saturu, tādējādi arī lielāku samaksu par nodoto produkciju audzējot kviešus, ļoti ieteicams ievērot pareizu mēslošanu un kultūrtehniskās prasības. Vajadzības gadījumā konsultācijas var saņemt pie rajona galvenā agronoma J. Kivlenieka.

Miežus pārtikai iepērkam bez citu graudu (sevišķi auzu) piemaisījuma. Bez šaubām, iepērkamajiem graudiem jābūt bez pelējuma, sēnīšu un citām slimībām.

Pašreiz ražojam spēkbarību slaucamām govīm, teļiem, nobarojamām cūkām, sivēniem (2-4 mēn.), kā arī «starta» barību 0-2 mēn. sivēniem. Šī barība ir ļoti bagāta ar proteīnu, lizīnu, taukiem un citām piedevām, kā arī termiski apstrādāta, lai mazajiem sivēniem neizsauktu caureju. Vēl ražojam spēkbarību dējējvistām, suņiem, bet pēc pasūtītāja vēlēšanās varam sastādīt un izgatavot jebkuru recepti, jo izejvielu klāsts mums ir diezgan plašs. Pēc pasūtītāja vēlēšanās varam izgatavot arī koncentrātus jebkurai lopu sugai, ko mājās pievienojot samalti graudiem, var iegūt nepieciešamo spēkbarību.

Ja zemnieks paskaidro, kādi graudi viņam ir mājās, mēs varam isā laikā aprēķināt un izgatavot koncentrātus, kādus viņš vēlēšies. Tas samazina transporta izdevumus un zemniekam iznāk arī nedaudz lētāk. Tādus koncentrātus nevaram ražot vienīgi pašiem mazajiem sivēniem un teļiem, jo šeit spēkbarībai nepieciešama speciāla apstrāde (sīkāku informāciju var iegūt pa telefoniem Līvānos 44260, 44508). Spēkbarību ražojam tikai pilnvērtīgu, un tās cenu pamatā sastāda izejvielas ar nelielu palielinājumu uz elektroenerģijas un citu iz-

devumu rēķina. Sniedzam pakalpojumus arī graudu pārstrādē.»

J. Bojārs apgalvoja, ka ražošanas izmaksas tiek nodalītas no rūpnīcas vecajiem parādiem. Šī parādu tēma tiek atspēlota rajona laikraksta slejās visos iespējamajos variantos, bet 8. marta «Novadniekā» publicētais V. Gercāna raksts «Kā veicināt nodarbinātību» vairākos lasītājos vispār bija izsaucis neizpratni, jo daudzi fakti, kas rakstā skar Līvānu bioķīmisko rūpnīcu, minēti bez motivācijas vai sagrozītā veidā. Bojāra kungs šai sakarībā vēlējas izteikt savu viedokli: «Tas bija nekā cits, kā pirmsvēlēšanu triks, bet nevar jau rakstīt nepatiesību. Piemēram, uz raksta publicēšanas dienu — 8. martu, mēs bijām izpildījuši investīcijas par Ls 38 tūkst., uz šo dienu investīcijas pārsniedz Ls 50 tūkst., bet līdz gada beigām pārsniegs 100 tūkst. (investīcijas — tie ir ieguldītie līdzekļi iekārtās, parādu nomaksā utt., ne jau tikai ārzemnieku dāvinājumi (*D. Kursītes piebilde*)). Pirkuma līgumā teikts, ka jā saglabā iepriekšējās ražošanas profils, ko mēs arī darām, bez šaubām, — citos apmēros. Ieraksts — ķīmiskā ražošana — ir Privatizācijas aģentūras kļūda. Tira ķīmiskā ražošana rūpnīcas vēsturē nekad nav bijusi. Nesaprotu arī minēto strādājošo skaitu — 20 cilvēki. Uz rūpnīcas privatizācijas brīdi strādājošo skaits bija 23, un sen jau palielināts līdz 36.

Nekādus kreditus no pilsētas domes nesmu lūdzis, arī biznesa plānus domē iesniegt negrāso. Ražošanu attīstām pēc saviem ieskatiem un apkārtejo iedzīvotāju interesēm, nevis pēc ārzemnieku ieteikumiem. Šķiet, ka pilsētas dome jau tā ir pārsātināta ar maznozīmīgiem plāniem.

Īpatnējs akcents V. Gercāna rakstā likts uz rūpnīcas pirkšanu par 1 latu. Pirkšanas brīdī Valsts Līvānu bioķīmiskās rūpnīcas objektā nr. 4 bilances vērtība bija Ls 302424, bet parādi Ls 395585, tāpat īpašums ar vērtību Ls 302424 ir pirkt par Ls 395585.

Es nevienam, tai skaitā arī pilsētas domei, nesmu prasījis atbrīvot no parādiem, ko Valsts Līvānu bioķīmiskā rūpnīca bija sakrājusi galvenokārt par Līvānu apkurināšanu 1992. un 1993. gadā. Arī īpašuma nodoklis ir rēķināts maksimālais par stāvošiem un arī neizmantojamajiem korpusiem. Runa bija tikai par laikā nenomaksāto nodokļu soda naudu. Visi kreditori, — «Latvijas gāze», Latvenergo, Finanšu ministrija, Preiļu rajona padome, soda naudas man nepierēķināja, to izdarīja tikai Līvānu pilsētas dome Ls 13000 apmērā. Nedomāju, ka Gercāna kungs ir tik nezinošs un nesaprot, ko nozīmē parāds un ko nozīmē so-

da nauda. Protams, grafikā paredzēto parāda un soda naudas summu Ls 23036 šogad pilsētas domei nomaksāsim, tikai nezinu, kas sekos pēc tam — strādājošo skaita palielināšana vai samazināšana. Atgādinu, ka citas organizācijas soda naudas neaprēķināja bez nosacījumiem, bet pilsētas domei nebija vajadzīgs pat mūsu piedāvājums papildus radīt 3 darba vietas uz 3 gadiem. Ar algu Ls 80 mēnesī, man šī darba vietas ar visiem nodokļiem, tajā skaitā arī pilsētas domei, 3 gadu laikā būtu izmaksājušas ap Ls 13000. Arī man ir vairāki parādnieki, tai skaitā arī Līvānu MU «Siltumtikli», bet mēs nevienam soda naudas neesam pierēķinājuši.

Nesaprotu, kāda V. Gercāna kungam darīšana par to, ko mēs pārdodam un kā kārtojam parādus, tā ir mūsu pašu lieta. Es kādreiz šo iekārtu sagādāju, montēju un dažu vairākkārt pārbūvēju, tāpēc šādi padomi nav nepieciešami.

Pieminu arī zemes nodokli. Žel, ka pilsētas zemes komisija, kuru vada R. Šmukste, īsti nezina vai nevēlas zināt pilsētas zemes robežas. Jau agrāk presē bija rakstīts, ka man aprēķināts maksimāli palielinātais zemes nodoklis — 4,2 sant. par kv.m, līdzīgi kā pilsētas centrā zem veikala. Bez tam daļa zemes, par kuru aprēķināts lielais zemes nodoklis, nemaz pilsētai nepieder, bet gan Jersikas pagastam. Savādi, ka V. Daukste, uz kura zemes atrodas lielākā daļa rūpnīcas objektu, aprēķināts vismazākais zemes nodoklis 0,16 sant./kv.m, tas ir 26 reizes mazāks. Vismaz R. Šmukste nevarēja nezīnāt, ka V. Daukste grib uz aizdomīga līguma pamata no rūpnīcas par 8,8 ha saņemt ik mēnesi Ls 800 jeb gadā Ls 9600, bet viņam aprēķināja viszemāko nodokli, kas par minēto platību sastāda Ls 141 gadā. Šobrīd, kad zemes nodoklis noteikts pēc zemes kadastrālās vērtības, tas man būs ap 10 reizes mazāks, arī pilsētas dome, lai kā vēlētos, to daudz palielināt nedrīkstēs.

Tāda, lūk, īstenībā bija «nodarbinātības veicināšana» Līvānos, kas būtībā līdzinās ražošanas sagraušanaī.»

Tagad, kad Bojāra kungs izteicis savu viedokli, pēc «labākajiem paraugiem» būtu jāseko V. Gercāna atbildei, tālāk varētu sekot dokumentu citēšana (kuri ir arī manā rīcībā), un tālāk... līdz absurdam.

Es nesmu ne ražotājs, ne mērs, bet uzskatu, ka «nodarbinātības veicināšana» nevar notikt avižu sarakstēs, ne arī «bīdot ambīcijas» televīzijā vai kur citur. Līvānu bioķīmiskā rūpnīca gan nav celulozes kombināts, tomēr tā darbojas un cenšas dzēst parādus. Vai tiešām ar to pagaidām nepietiek?

D. Kursīte